

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, în plus:

Ce cerințe legate de natura acestei activități sau de contextul în care este exercitată trebuie stabilite drept cerințe profesionale esențiale, legitime și justificate în privința eticii organizației, conform articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Recurs introdus la 28 iulie 2016 de mobile.de GmbH, fostă mobile.international GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 12 mai 2016 în cauzele conexate T-322/14 și T-325/14, mobile.international/EUIPO – Rezon

(Cauza C-418/16 P)

(2016/C 419/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: mobile.de GmbH, fostă mobile.international GmbH (reprezentant: T. Lührig, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Rezon OOD

Concluzii

Recurenta solicită:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 12 mai 2016 în cauzele conexate T-322/14 și T-325/14, precum și
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată încalcă articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (¹) coroborat cu norma 22 alineatul (2) și cu norma 40 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca comunitară (²), întrucât, contrar principiilor de interpretare consacrate în doctrina juridică, Tribunalul interpretează noțiunea „dovada utilizării” de la articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 diferit față de interpretarea dată acestei noțiuni în norma 22 alineatul (2) și în norma 40 alineatul (6) din Regulamentul de aplicare. Interpretarea diferită a uneia și aceleași noțiuni în Regulamentul nr. 207/2009 și în Regulamentul de aplicare nu este compatibilă cu principiile securității și clarității juridice. În plus, Tribunalul nu recunoaște că, potrivit normei 40 alineatul (6) și a normei 22 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare, nu este exclusă depunerea cu întârziere a dovezii utilizării, și că EUIPO nu dispune de putere de apreciere. Articolul 57 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 nu este aplicabil, iar EUIPO nu a recurs la această dispoziție, astfel încât decizia camerelor de recurs și hotărârea Tribunalului nu se pot întemeia pe aceasta.

Mai mult, hotărârea atacată încalcă și articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât Tribunalul a admis în mod eronat că se aplică articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, chiar dacă, în cadrul procedurii de nulitate, norma 40 alineatul (6) și norma 22 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare sunt contrare acestei dispoziții la o interpretare sistematică a normei 50 alineatul (1) al treilea paragraf. În plus, nu sunt îndeplinite nici condițiile de la articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât pe parcursul întregii proceduri, intervenienta nu a avut niciun motiv legitim să depună cu întârziere facturile pe care le deținea de la început. Prin urmare, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât, având în vedere stadiul procedurii și împrejurările cauzei probele depuse, nu ar fi trebuit luate în considerare. Totodată, Tribunalul a denaturat faptele printr-o reprezentare eronată a situației de fapt, astfel încât facturile depuse la camera de recurs nu reprezintă probe „în completare” sau „clarificatoare”.

Tribunalul nu a examinat nici diferențele de natură fonică și conceptuală dintre semnele utilizate efectiv și nu a luat în considerare impresia de ansamblu, ci numai anumite elemente individuale, aplicând astfel în mod eronat din punct de vedere juridic articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Tribunalul a luat în considerare în mod evident probe irelevante, deși acestea nu erau date sau nu sunt aferente perioadei relevante. Astfel, a încălcat articolul 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu norma 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul de aplicare.

Tribunalul a admis în mod eronat din punct de vedere juridic că nu trebuie să examineze argumentul referitor la abuzul de drept. Tribunalul nu a examinat nici excepția decăderii.

În ultimul rând, hotărârea atacată încalcă articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât Tribunalul nu a recunoscut că camera de recurs ar fi putut să anuleze deciziile diviziei de anulare și să respingă ulterior cererile numai pentru serviciile „publicitate în legătură cu autovehicule”. În ceea ce privește restul serviciilor, în cazul cărora nu a fost făcută dovada utilizării, aceasta ar fi putut să pronunțe o decizie definitivă și să respingă în parte cererile de radiere pentru lipsa dovezii de utilizare prin pronunțarea într-un dispozitiv cu forță juridică.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 189).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 4 august 2016 – Acacia
Srl și Rolando D’Amato/Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG**

(Cauza C-435/16)

(2016/C 419/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent și pârât: Acacia Srl, Rolando D’Amato

Intimată și reclamantă: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

Întrebările preliminare

1) Este aplicarea restricției privind protecția acordată, în sensul articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 ⁽¹⁾ al Consiliului, limitată la piese cu o formă impusă, adică la piese a căror formă, datorită aspectului întregului produs, nu poate fi în principiu modificată și astfel nu poate fi aleasă de către client – ca de exemplu jantele autovehiculelor?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Este aplicarea restricției privind protecția acordată, în sensul articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002, limitată doar la oferta de produse identice concepute, deci produse a căror culoare și dimensiune corespund cu cea a produselor originale?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Se aplică restricția privind protecția acordată, în sensul articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002, în favoarea furnizorului unui produs care contraface fundamental desenul sau modelul industrial care face obiectul acțiunii doar atunci când acesta garantează în mod obiectiv că produsul său se poate achiziționa exclusiv pentru scopuri de reparații și nu pentru a fi folosit în alte scopuri, cum ar fi îmbunătățirea sau personalizarea produsului?

4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3:

Ce demersuri trebuie să întreprindă furnizorul unui produs care contraface fundamental desenul sau modelul industrial care face obiectul acțiunii de față, pentru a garanta în mod obiectiv că produsul său se poate achiziționa exclusiv pentru scopuri de reparații, iar nu pentru a fi folosit în alte scopuri, cum ar fi îmbunătățirea sau personalizarea întregului produs? Este suficient